

Mindretallet er enigt med Flertallet i, at det er særdeles hensigtsmæssigt, at der i det foreliggende Lovforslag er optaget Bestemmelse med Hensyn til tuberkuløse Røer, og finder det ogsaa praktisk, at det stilles i Udsigt, at der, naar visse Betingelser opfyldes, af Statskassen vil blive ydet Bidrag til Omkostninger, der medgaa til Dyrslægeeftersyn, men videre kan Mindretallet for Diebliffet ikke gaa. Navnlig kan det ikke anbefale, at der af Statskassen udredes noget som helst Bidrag til den Erstatning, som Foreninger, der have dannet sig med det Formaal at modvirke Udbredelse af Tuberkeltæring blandt Hornkvæget, maatte finde sig foranledige til at give Medlemmer af Foreningen, der lade tuberkuløse Dyr nedslaa. Mindretallet kan fuldkomment billige de Bemærkninger, der findes i Motiverne til Loven, at Tuberkuløsens Karakter og Smitteevne saavel som forskjellige andre i Forbindelse hermed staaende Spørgsmaal endnu ikke kunne siges at være saa fuldstændig oplyste, at Tuberkeltæring kan optages i Loven blandt de ondartede smitsomme Sygdomme.

Det maa befrægtes, at Statskassen vil kunne blive i høi Grad bebyrdet, hvis Erstatning for Nedslagning af tuberkuløse Røer helt eller delvis skulde udredes af Samme, og der er formentlig heller ikke nogen Nødvendighed i det Mindste saaledes som Forholdene nu stille sig for at tage en saadan Bestemmelse. Det er utvivlsomt gaaet op for Landbrugerne, at det er aldeles nødvendigt at træffe Foranstaltninger til Bekjæmpelse af Tuberkeltæring, og det kan sikkert forventes, at Landboforeningerne, der have et aabent Die for Alt, hvad der gavner Landbruget, og der i de senere Aar have udviklet en saa heldbringende og nyttig Virksomhed, ville gjøre Alt, hvad der staar i deres Magt for at anvise Landbrugerne de rette Midler og den mest praktiske Wei til at bekjempe Tuberkeltæringen hos Hornkvæget.

At Tuberkeltæringens Farlighed er gaaet op for de danske Landbrugere fremgaar deraf, at der efter Sigende i mange Love for An-

delismeierierne er optaget en Bestemmelse om, at Interessenterne skulde affaffe de tuberkuløse Røer. Mindretallet er af den Anskuelse, at det vil bidrage i høi Grad til Tuberkuløssdommens Bekjæmpelse, naar der af Statskassen ydes Bidrag til Omkostningerne ved Dyrslægeundersøgelser, og mener, at det vilde være heldigt, naar den i Lovforslagets § 10, Linie 7 fastsatte Betingelse for et saadant Bidrag af Statskassen, at nemlig Værdien af de nedslaaede Dyr erstattes Eierne af Foreningen, udgaar. Vædringsforslag i sidstnævnte Henseende er stillet under Nr. 17.

§ Henhold til Foranstaaende stilles følgende Vædringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 2.

1) Sidste Stykke udgaar.

Af Udvalget:

Til § 4.

2) Sidste Stykke 6te Linie tilføies efter Lungefyge „eller Svinedifteritis og naar det er første Udbrud i den paagjældende Egn (Provinds) har Dyrslægen strax at telegrafere direkte til Indenrigsministeren og hurtigst at underrette Politimester og Amt om det Foretagne.

Af Udvalget:

Til § 6.

3) § 13de Linie efter Ordet „Wei“ udgaar „ „, og sættes „ „ samt tilføies: „idet der dog saavidt muligt, under fornøden Kontrol, maa gives Eierens funde Husdyr Udgang til hans egne Jorder“.

Af et Flertal (Bluhme, Bjørnbal, Bønløkke, H. Hansen, B. Holm, N. Jensen, E. Pedersen, S. Sørensen):

Til § 7.

4) § 6te Linie efter Ordet „udføre“ sættes „(jevntor § 16)“ og Resten af 1ste Stykke bortfalder.